

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ
ΕΝΩΠΙΟΝ [REDACTED], Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: [REDACTED] 2024

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ [REDACTED]

Κατηγορούσα Αρχή

v.

[REDACTED]

Κατηγορούμενος

Ημερομηνία: 13 Νοεμβρίου, 2024

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: [REDACTED] (για ν' ακούσει απόφαση η [REDACTED])
[REDACTED]

Για τον Κατηγορούμενο: κα Ν. Τσόκκου

Κατηγορούμενος παρών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Κατά την καταχώρηση της παρούσας υπόθεσης, προσάπτονταν στον Κατηγορούμενο τέσσερεις, συνολικά, κατηγορίες, εκ των οποίων ο Κατηγορούμενος παραδέχθηκε τη **2^η κατηγορία**, ενώ η **3^η κατηγορία** αναστάληκε μετά την ολοκλήρωση της παρουσίασης της υπόθεσης της Κατηγορούσας Αρχής.

Συγκεκριμένα, ο Κατηγορούμενος αρνήθηκε την **1^η κατηγορία**, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες της οποίας, του καταλογίζεται ότι, στις 4/11/2023, στην Αγία Νάπα της επαρχίας Αμμοχώστου, έκλεψε από τον Παραπονούμενο το χρηματικό ποσό των

€450, αφού χρησιμοποίησε εναντίον του πραγματική βία, κατά παράβαση των **άρθρων 282 και 283 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.**

Αρνήθηκε, επίσης, τη διάπραξη του αδικήματος της **4^{ης} κατηγορίας**, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες της οποίας του αποδίδεται ότι στον ίδιο τόπο και κατά τον ίδιο χρόνο, χωρίς εύλογη αιτία, μετέφερε και κατείχε επιθετικό όργανο, δηλαδή ένα μαχαίρι, σε δημόσιο χώρο, κατά παράβαση των **άρθρων 2 και 3(1) του περί Επιθετικών Οργάνων Νόμου, Κεφ. 159.**

Όπως αναφέρεται και ανωτέρω, ο Κατηγορούμενος παραδέχθηκε τη διάπραξη του αδικήματος της **2^{ης} κατηγορίας** και συγκεκριμένα ότι στον ίδιο τόπο και κατά τον ίδιο χρόνο που αναφέρεται στην **1^η κατηγορία**, μαχαίρωσε τον Παραπονούμενο και του προκάλεσε θλαστικό τραύμα στην εξωτερική πλευρά του δεξιού του βραχίονα, κατά παράβαση του **άρθρου 234(α) του Κεφ. 154.**

Η **3^η κατηγορία**, με την οποία προσάπτετο στον Κατηγορούμενο ότι έφερε επιθετικό όργανο, δηλαδή ένα μαχαίρι, δημοσίως και χωρίς νόμιμη αιτία κατά τρόπο διεγείροντα τρόπο εις έτερο πρόσωπο, κατά παράβαση του **άρθρου 80 του Κεφ. 154**, αναστάληκε, κατόπιν σχετικής δήλωσης της ευπαίδευτης συνηγόρου της Κατηγορούσας Αρχής, με αποτέλεσμα ο Κατηγορούμενος να απαλλαχθεί από την εν λόγω κατηγορία.

Η ακρόαση της παρούσας υπόθεσης, συνεπώς, περιορίστηκε στη διάγνωση της ποινικής ευθύνης του Κατηγορούμενου σχετικά με τη διάπραξη των αδικημάτων της **1^{ης}** και της **4^{ης} κατηγορίας**, στις οποίες δήλωσε μη παραδοχή.

Για σκοπούς απόδειξης της υπόθεσης της εναντίον του Κατηγορούμενου, η Κατηγορούσα Αρχή παρουσίασε τέσσερεις μάρτυρες. Τον Παραπονούμενο (στο εξής ο «**ΜΚ1**»), την Αστ. [REDACTED] η οποία ήταν η ανακρίτρια της παρούσας υπόθεσης (στο εξής η «**ΜΚ2**»), την Αστ. [REDACTED] η οποία συμμετείχε στη διερεύνηση της υπόθεσης (στο εξής η «**ΜΚ3**») και τον Α/Αστ. [REDACTED] ο οποίος, επίσης, συμμετείχε στη διερεύνηση της υπόθεσης (στο εξής ο «**ΜΚ4**»). Με το πέρας δε της υπόθεσης της Κατηγορούσας Αρχής και αφού κρίθηκε ότι αποδείχθηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του Κατηγορούμενου, ο τελευταίος, αφού του επεξηγήθηκαν τα δικαιώματά του, επέλεξε να μαρτυρήσει ενόρκως και δεν παρουσίασε οποιοδήποτε μάρτυρα.

Η ακρόαση της παρούσας υπόθεσης, συνεπώς, ολοκληρώθηκε με την κατάθεση των εμπειριστατωμένων γραπτών αγορεύσεων των ευπαίδευτων συνηγόρων οι οποίες επιχειρηματολόγησαν προς υποστήριξη των εκατέρωθεν θέσεών τους, παραπέμποντας στην ενώπιον του Δικαστηρίου προσκομισθείσα μαρτυρία και σε σχετική επί του θέματος Νομολογία και Αρχές.

Κατά την ακρόαση, κατατέθηκαν 10, συνολικά, τεκμήρια, δύο εκ των οποίων κατατέθηκαν από κοινού και για την αλήθεια του περιεχομένου τους.

Τόσο ο ΜΚ1 όσο και ο Κατηγορούμενος, υιοθέτησαν τις καταθέσεις που έδωσαν στις αστυνομικές αρχές αναφορικά με το επίδικο περιστατικό (βλ. **Τεκμήριο 1 και Τεκμήρια 4 και 5** αντίστοιχα), προωθώντας εκ διαμέτρου αντίθετες εκδοχές ως προς τα όσα έλαβαν χώρα κατά την επίδικη ημερομηνία.

Στο πλαίσιο δε των αντεξετάσεων αμφοτέρων από τις ευπαίδευτες συνηγόρους, η εκδοχή που έκαστος προώθησε αμφισβητήθηκε επί της ουσίας της και ως προς την αλήθεια της.

Οι δε ΜΚ2, 3 και 4 υιοθέτησαν τις καταθέσεις τους (βλ. **Τεκμήρια 3, 9 και 10** αντίστοιχα) και αναφέρθηκαν στις ενέργειες στις οποίες έκαστος εξ αυτών προέβη στο πλαίσιο της διερεύνησης της υπόθεσης.

Έχοντας, λοιπόν, αναφέρει τα ανωτέρω, προχωρώ στο σημείο αυτό με την αξιολόγηση της και σημειώνω καταρχάς ότι παρακολούθησα όλους τους μάρτυρες ενόσω αυτοί κατέθεταν ενώπιόν μου με προσοχή, διατηρώντας πάντοτε κατά νου τις αρχές της Νομολογίας που διέπουν την αξιολόγηση της μαρτυρίας (βλ. μεταξύ άλλων, **Ρασποπούλου ν. Μακρή, Ποινική Έφεση αρ. 287/2015, 11/5/2017, Χριστοδούλου ν. Αστυνομίας (2013) 2 ΑΑΔ 83, Χρίστου ν. Ηροδότου κ.α. (2008) 1 ΑΑΔ 676, Χρίστου ν. Khoreva (2002) 1 ΑΑΔ 454, Rana κ.α. ν. Δημοκρατίας (2004) 2 ΑΑΔ 489**). Διεξήλθα περαιτέρω, ενδελεχώς, των πρακτικών της διαδικασίας και ειδικότερα της εκατέρωθεν προσκομισθείσας μαρτυρίας, καθώς και του περιεχομένου του συνόλου των εγγράφων που κατατέθηκαν ενώπιόν μου ως τεκμήρια. Η αξιολόγηση της μαρτυρίας γίνεται με βάση το περιεχόμενο, την ποιότητα και πειστικότητά της και

σε σύγκρισή της με την υπόλοιπη μαρτυρία (βλ. *Ομήρου ν. Δημοκρατίας (2001) 2 ΑΑΔ 506*). Κατά την αξιολόγηση, το Δικαστήριο διατηρεί την ευχέρεια να αποδεχθεί μέρος της μαρτυρίας ενός, κατά τα άλλα, αξιόπιστου μάρτυρα και να απορρίψει το υπόλοιπο μέρος της μαρτυρίας του, εάν κρίνει ότι έρχεται σε αντίθεση ή ότι δεν συνάδει με άλλη αξιόπιστη μαρτυρία. Οι μάρτυρες συνεπώς, μπορούν να γίνουν πιστευτοί μερικώς ή ολικώς και η επιλεκτική αποδοχή μέρους της μαρτυρίας ενός μάρτυρα δεν είναι επιλήψιμη (βλ. *Το Δίκαιο της Απόδειξης, Τ. Ηλιάδη, Ν. Γ. Σάντη, Β' Έκδοση, σελ. 141 - 143*). Σύμφωνα δε με την σχετική επί του θέματος Νομολογία, η αξιολόγηση της μαρτυρίας γίνεται στη βάση της μαρτυρίας η οποία σχετίζεται με τα επίδικα θέματα (βλ. *Ρασποπούλου (ανωτέρω)* και *Al Ittihad Al Watani κ.α. ν. Παπαδόπουλου (2000) 1(Γ) ΑΑΔ 1924*).

Όπως διαφάνηκε και κατά την ακρόαση της υπόθεσης και δη από το χειρισμό της, τόσο από την Κατηγορούσα Αρχή, όσο και από πλευράς Υπεράσπισης, αλλά και ένεκα της παραδοχής του Κατηγορούμενου για τη διάπραξη του αδικήματος της 2^{ης} κατηγορίας και συγκεκριμένα του τραυματισμού του ΜΚ1 κατά την επίδικη ημερομηνία, μεγάλος αριθμός των γεγονότων που περιβάλλουν την παρούσα υπόθεση προκύπτουν ως παραδεκτά και μη αμφισβητούμενα, με αποτέλεσμα η αντεξέταση των μαρτύρων να περιορίζεται σε συγκεκριμένα σημεία.

Όπως δε, επίσης, κατέστη σαφές κατά την ακροαματική διαδικασία, τα επίδικα ζητήματα που εγείρονται, αφορούν στα όσα προηγήθηκαν και ακολούθησαν της πρόκλησης του τραυματισμού του ΜΚ1 από τον Κατηγορούμενο, αλλά και το κατά πόσο ο τελευταίος έκλεψε από τον πρώτο το ποσό των €450 το οποίο ο ΜΚ1 ισχυρίζεται ότι είχε στην κατοχή του κατά τον επίδικο χρόνο. Αμφισβητούμενο, επίσης, είναι και το κατά πόσο ο Κατηγορούμενος κατείχε ή μετέφερε καθ' οιονδήποτε χρόνο σε δημόσιο μέρος, πέραν του χρονικού σημείου του τραυματισμού του Παραπονούμενου, επιθετικό όργανο, δηλαδή μαχαίρι.

Δεν κρίνεται, συνεπώς, απαραίτητη η αξιολόγηση όλων ανεξαιρέτως των πτυχών της προσκομισθείσας μαρτυρίας, αφού, υπό τις περιστάσεις, ένα τέτοιο εγχείρημα δεν θα εξυπηρετούσε οποιονδήποτε ουσιαστικό σκοπό (βλ. *Ιωάννου κ.α. ν. Αληφαντή κ.α., Ποινικές Εφέσεις αρ. 163/2017, 164/2017, 165/2017, απόφαση ημερομηνίας 7*

Οκτωβρίου 2019) και η αξιολόγηση θα εστιάσει στη μαρτυρία που άπτεται των επιδίκων θεμάτων που πρέπει, εν προκειμένω, να αποφασιστούν.

Των πιο πάνω λεχθέντων, στρέφομαι καταρχάς στη μαρτυρία των ΜΚ2, 3 και 4 η οποία αφορούσε στη διερεύνηση της υπόθεσης και των ενεργειών των εν λόγω μαρτύρων στο πλαίσιο της.

Η ΜΚ2 ήταν η ανακρίτρια της υπόθεσης. Στη διά ζώσης μαρτυρία της, υιοθέτησε την κατάθεσή της και αναφέρθηκε λεπτομερώς στα διαβήματα που έλαβε κατά τη διερεύνηση της υπόθεσης, δίδοντας όλες τις απαραίτητες εξηγήσεις σχετικά με τις διάφορες ενέργειες στις οποίες προέβη. Η αλήθεια των λεγόμενων της δεν κλονίστηκε σε οποιοδήποτε σημείο, ενώ η αντεξέταση της εστιάστηκε, κατά κύριο λόγο, στον προσδιορισμό των ενεργειών της, με τη μάρτυρα να απαντά κατά τρόπο σαφή στις σχετικές προς τούτο ερωτήσεις που της τίθεντο. Συνολικά, η εντύπωση που αποκόμισα από την ΜΚ2 ήταν θετική, η μάρτυρας ήταν σαφής, σταθερή και κατατοπιστική σχετικά με όλα τα ζητήματα για τα οποία μαρτύρησε. Αποδέχομαι, συνεπώς, τη μαρτυρία της σε σχέση με το σύνολο των ενεργειών της κατά τη διερεύνηση της υπόθεσης και καθίστανται ευρήματά μου τα ακόλουθα:

Στις 5/11/2023, η ΜΚ2 επισκέφθηκε τον Παραπονούμενο ΜΚ1 στο Νοσοκομείο, όπου με το πέρας της παροχής σε αυτόν ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης έλαβε την κατάθεση του (βλ. *Τεκμήριο 1*). Περαιτέρω, στις 19/7/2024 και ώρα 1340, στα γραφεία του ΤΑΕ Αμμοχώστου, με τη βοήθεια διερμηνέα και στην παρουσία της συνηγόρου του Κατηγορούμενου, πληροφόρησε τον Κατηγορούμενο για την εναντίον του διερευνώμενη υπόθεση, του επέστησε την προσοχή του στο Νόμο και αυτός απάντησε: «Ήταν κατά λάθος που τον τραυμάτισα, δεν του το έμπηξα». Ακολούθως, του επέδωσε γραπτώς τα δικαιώματά του (βλ. *Τεκμήριο 6*) τα οποία ο Κατηγορούμενος, αφού τα διάβασε στην παρουσία όλων, τα υπέγραψε. Μεταξύ των ωρών 1400-1530 με τη βοήθεια της διερμηνέα και στην παρουσία της δικηγόρου του, έλαβε από τον Κατηγορούμενο ανακριτική κατάθεση (βλ. *Τεκμήρια 4 και 5*), αφού προηγουμένως τον πληροφόρησε για την εναντίον του διερευνώμενη υπόθεση και του επέστησε την προσοχή του στο Νόμο. Με το πέρας της λήψης της κατάθεσης, η διερμηνέας τη διάβασε στον Κατηγορούμενο και η ΜΚ2, μέσω της διερμηνέα, πληροφόρησε τον Κατηγορούμενο ότι είχε τη δυνατότητα να προβεί σε οποιεσδήποτε

διορθώσεις, προσθήκες ή αλλαγές ήθελε. Ο Κατηγορούμενος είπε ότι ήταν ορθή και την υπέγραψε. Στη συνέχεια, με οδηγίες της MK2, η διερμηνέας του υπαγόρευσε το ιδιόχειρο λεκτικό, το οποίο ο Κατηγορούμενος υπέγραψε στην παρουσία όλων.

Αποδέχομαι επίσης και τη μαρτυρία της MK3 αναφορικά με το σύνολο των ενεργειών της από το χρονικό σημείο που έλαβε την πληροφορία για την ύπαρξη τραυματισμένου προσώπου στην επίδικη οικία, μέχρι και την άφιξη του ΤΑΕ στη σκηνή. Αναφορικά με την αναφορά της ότι στο χώρο, πέραν του MK1, βρισκόταν και ο Κατηγορούμενος, σημειώνω ότι κατά την επανεξέτασή της διευκρίνισε αυτή την πτυχή της μαρτυρίας της, αναφέροντας ότι επρόκειτο για λανθασμένη αναφορά της. Ήταν, εξάλλου, εμφανές, ότι η συγκεκριμένη αναφορά της MK3 κατά την αντεξέταση της, ήταν αποτέλεσμα τυχαίου ολισθήματος από πλευράς της, εφόσον ο Κατηγορούμενος, όπως προκύπτει από το σύνολο της μαρτυρίας, μετά το επίδικο περιστατικό αποχώρησε από το μέρος. Η μαρτυρία, συνεπώς, της MK3 σε σχέση με το σύνολο των ενεργειών της γίνεται αποδεκτή και στη βάση της προβαίνω στα ακόλουθα περαιτέρω ευρήματα:

Η MK3 είναι τοποθετημένη στον Αστυνομικό Σταθμό [REDACTED] Στις 4/11/2023 και περί ώρα 2355 λήφθηκε πληροφορία στον Αστυνομικό Σταθμό ότι σε συγκεκριμένη οδό στην [REDACTED] υπήρχε τραυματισμένο πρόσωπο. Στις 5/11/2023 και περί ώρα 0005, η MK3 μετέβη στο μέρος μαζί με τον Αστ. [REDACTED] όπου εντόπισε τον MK1 με τραυματισμένο το δεξί του χέρι. Κατά την επίσκεψη της στη σκηνή, διαπίστωσε ότι υπήρχαν αίματα σχεδόν σε όλα τα δωμάτια του σπιτιού, καθώς και στην αυλή της οικίας. Σε ερώτηση της προς τον MK1 αναφορικά με τις συνθήκες του τραυματισμού του, ο τελευταίος ανέφερε ότι δέχθηκε επίθεση με μαχαίρι από τον Κατηγορούμενο τον οποίο φιλοξενούσε τις τελευταίες ημέρες στην οικία του και ότι ο Κατηγορούμενος του έκλεψε από την τσέπη του το ποσό των €450. Λόγω της αιμορραγίας του MK1, κλήθηκε ασθενοφόρο, το οποίο τον παρέλαβε. Η MK3, μαζί με τον Αστ. [REDACTED] απέκλεισαν τη σκηνή και παρέμειναν στο μέρος μέχρι την άφιξη του ΤΑΕ [REDACTED]. Μέχρι την άφιξη του ΤΑΕ, κανένας δεν εισήλθε εντός της σκηνής.

Όπως και η μαρτυρία των MK2 και MK3, ούτε η μαρτυρία του MK4 τέθηκε υπό οποιαδήποτε ουσιαστική αμφισβήτηση κατά την αντεξέταση του, η οποία αφορούσε στον προσδιορισμό των ενεργειών του όταν κατέφθασε στη σκηνή. Η μαρτυρία του αφορούσε στη λήψη των φωτογραφιών Τεκμήριο 2, οι οποίες παρουσιάστηκαν κατά

τη μαρτυρία του ΜΚ1. Η μαρτυρία, συνεπώς, του ΜΚ4 γίνεται αποδεκτή στο σύνολο της και στη βάση της προβαίνω στα ακόλουθα ευρήματα:

Ο ΜΚ4 υπηρετεί στο ΤΑΕ [REDACTED] και είναι ειδικευμένος φωτογράφος της Αστυνομίας. Στις 5/11/2023, ο ΜΚ4 έλαβε αριθμό φωτογραφιών σε οικία στην Αγία Νάπα σχετικά με υπόθεση τραυματισμού. Το περιεχόμενο της κάρτας μνήμης που περιείχε τις φωτογραφίες, το αντέγραψε σε ψηφιακό δίσκο και ακολούθως, οι φωτογραφίες εκτυπώθηκαν στο Αρχηγείο Αστυνομίας και δέθηκαν σε βιβλιάριο, στο τέλος του οποίου ο ΜΚ4 συμπεριέλαβε ευρετήριο (βλ. *Τεκμήριο 2*).

Όπως αναφέρεται και ανωτέρω, η κατάθεση του Λοχία [REDACTED] (βλ. *Τεκμήριο 8*) και η ιατρική έκθεση (βλ. *Τεκμήριο 7*) κατατέθηκαν από κοινού και για την αλήθεια του περιεχομένου τους. Στη βάση δε του περιεχομένου τους, προβαίνω στα ακόλουθα ευρήματα:

Ο Λοχίας [REDACTED] στις 18/7/2024 και ώρα 1950 στην Αγία Νάπα, συνέλαβε τον Κατηγορούμενο ο οποίος ήταν καταζητούμενος και εναντίον του εκκρεμούσε Δικαστικό Ένταλμα Σύλληψης για διερευνώμενη υπόθεση ληστείας, τραυματισμού, οπλοφορίας προς διέγερση τρόμου και κατοχής επιθετικού όπλου. Αφού τον πληροφόρησε για τους λόγους της σύλληψης του, του επέστησε την προσοχή του στο Νόμο και ο Κατηγορούμενος απάντησε «εν έχω πρόβλημα». Στη συνέχεια και ώρα 2015 του εξήγησε τα δικαιώματά του και του επέδωσε το σχετικό έντυπο δικαιωμάτων.

Καθίσταται, επίσης, εύρημά μου, στη βάση της ιατρικής έκθεσης (βλ. *Τεκμήριο 7*) ότι ο Γενικός Ιατρός του ΤΑΕΠ [REDACTED] στις 5/11/2023 και ώρα 0043, στο Τμήμα Πρώτων Βοηθειών του Γενικού Νοσοκομείου Αμμοχώστου, εξέτασε τον ΜΚ1 ο οποίος ανέφερε ότι είχε δεχθεί επίθεση από άλλο. Η κλινική εξέταση του ΜΚ1 έδειξε θλαστικό τραύμα στην εξωτερική πλευρά του δεξιού βραχίονα, μήκους 10 περίπου εκατοστών. Η πληγή έκλεισε με πρωτογενή ράμματα και δόθηκε στον ΜΚ1 θεραπεία και οδηγίες. Περαιτέρω, καθίσταται εύρημα μου, σύμφωνα και με την από κοινού δήλωση των ευπαίδευτων συνηγόρων, ότι η ιατρική έκθεση (βλ. *Τεκμήριο 7*) αφορούσε στον τραυματισμό του Παραπονούμενου, ο οποίος επήλθε ως αποτέλεσμα των ενεργειών του Κατηγορούμενου κατά το επίδικο περιστατικό.

Των πιο πάνω λεχθέντων, στρέφομαι στη μαρτυρία του ΜΚ1 και του Κατηγορούμενου αναφορικά με το επίδικο περιστατικό και παραθέτω, αμέσως πιο κάτω, αυτούσια αποσπάσματα από τις καταθέσεις που αμφότεροι έδωσαν στην ΜΚ2 αναφορικά με τα όσα έλαβαν χώρα κατά την επίδικη ημερομηνία, οι οποίες αποτέλεσαν και τις εκδοχές που προωθήθηκαν κατά την ακρόαση.

Σύμφωνα με τον ΜΚ1, τα επίδικα γεγονότα χώρα έλαβαν χώρα ως εξής (βλ. Τεκμήριο 1):

«Είμαι από την Αγία Νάπα και μένω στην οδό [...]. Είμαι λήπτης δημόσιου βοηθήματος. Στο σπίτι μου μένω με την αδελφή μου η οποία είναι 52 χρονών και η οποία έχει πρόβλημα. Πριν μερικά χρόνια γνώρισα ένα Τουρκοκύπριο [REDACTED] τον φωνάζουν ο οποίος ερχόταν και μου έκανε κάποιες επιδιορθώσεις στο σπίτι, τον πλήρωνα και έφευγε. Λόγω του ότι αυτός δεν είχε κάπου μόνιμα να μένει, όποτε ερχόταν και όσες ημέρες δούλευε εκεί στο σπίτι μου του παραχωρούσα και διαμονή. Τον άφηνα και κοιμόταν στο σπίτι μου, το ίδιο έγινε και την περασμένη εβδομάδα. Δεν θυμάμαι ποια ημέρα πότε ακριβώς. Ήρθε για να μου φτιάξει το σπίτι μου και να πληρωθεί και τον άφησα να κοιμάται εκεί. Δεν είχε κλειδί αλλά του άφηνα πόρτα ανοικτή για να μπαίνει. Απόψε όταν ήρθε στο σπίτι η συμπεριφορά του δεν ήταν καλή και πελλόδειχνε. Εγώ και η αδελφή μου ξαπλώναμε στα δωμάτια μας και όταν τον άκουσα που έκαμνε θόρυβο στην κουζίνα σηκώθηκα να δω τι συμβαίνει. Όταν σηκώθηκα αυτός ξεκίνησε να μου λαλεί διάφορες πελλάρες και ήθελε να του δώσω λεφτά. Εγώ όταν του είπα ότι δεν έχω αυτός με μούνταρε και αφού έπιασε ένα μαχαίρι ήρθε και μου το έμπηξε στο χέρι. Ενώ προσπάθησε να μου το μπήξει και στην κοιλιά, αλλά τον απέφυγα. Από το τραύμα που μου έκαμε στο δεξί χέρι εγώ έχασα πολλή αίμα και ζαλίστηκα με αποτέλεσμα αυτός βρήκε την ευκαιρία και έβαλε το χέρι του μέσα στην πούγκα μου και μου έπιασε 450 ευρώ που κρατούσα πάνω μου και βούρησε και έφυγε. Ο άνθρωπος φαινόταν ότι δεν ήταν καλά και υπολογίζω ότι ήπια ναρκωτικά. Ήταν πολλά ταραγμένος. Εγώ μετά τον τραυματισμό μου πήγα δίπλα στο σπίτι του αδερφού μου και ο αδελφός μου ειδοποίησε την Αστυνομία. Το μαχαίρι [REDACTED] δεν ξέρω αν το έπιασε από την κουζίνα μου ή αν το κρατούσε μαζί του. Η χειρολαβή του ήταν μαύρη και ήταν μυτερό. Δεν ξέρω πού μένει [REDACTED] όταν δεν μένει στο σπίτι μου. Έμενε σε τσιατίρι στη Λάντα αλλά τώρα δεν ξέρω αν μένει κάπου αλλού. Επίσης να σου πω ότι δεν είναι η πρώτη φορά που έρχεται και μου ζητά λεφτά. Ερχόταν πολλές φορές και μου ζήτησε να του δώσω. Εγώ από τον [REDACTED] έχω παράπονο.»

Στην αντίπερα όχθη, ο Κατηγορούμενος ισχυρίστηκε τα εξής (βλ. Τεκμήρια 4 και 5):

«Τον [REDACTED] τον γνώρισα πριν περίπου δύο χρόνια και μετά από κάποια χρόνια γίναμε φίλοι. Εγώ λόγω του ότι ήμουν άστεγος, ο [REDACTED] ερχόταν και έφερνε φαγητό και έτσι γνωριστήκαμε. Μετά που γνωριστήκαμε, ο ίδιος μου είπε ότι είχε δουλειές στο σπίτι του για να μπογιατίσω και μου έδωσε το δωμάτιο δίπλα από το δικό του για να κοιμάμαι όσο καιρό θα έμενα εκεί. Εκείνο το βράδι που έγιναν τα γεγονότα της υπόθεσης που με συλλάβατε, εγώ ήμουν στο δωμάτιο και εξάπλωνα. Ο [REDACTED] έλειπε από το σπίτι και ήρθε γύρω στις δέκα το βράδι. Όταν ήρθε μπήκε στο δωμάτιο μου και έκατσε στο κρεβάτι. Μου είπε: «Τι κάνεις αγάπη μου» και έβαλε το χέρι του και με έπιασε από μέσα από το πόδι, κοντά στα γεννητικά όργανα. Μετά μου πρότεινε να πάμε στην κουζίνα να πιούμε καφέ και εγώ σηκώθηκα και πήγα. Τελικά, ο [REDACTED] έκοψε καρπούζι, χαλούμι και κάτσαμε να φάμε ενώ μεταξύ μας μιλούσαμε φιλικά. Ο ίδιος κάποια στιγμή μου πρότεινε να βγούμε και έξω αλλά γιατί ήμουν κουρασμένος αρνήθηκα. Μετά ο [REDACTED] έφερε το χέρι του και με άγγιξε στον ώμο, και μου είπε στα Ελληνικά: «Άγγελε μου, γιατί είσαι πολύ όμορφος, εγώ θέλω να κάνω σεξ μαζί σου αλλά δεν θα πεις σε κανένα τίποτε». Εγώ του αρνήθηκα, του είπα ότι δεν κάνω σεξ με άντρες αλλά μόνο με γυναίκες και ότι δεν ήθελα να κάνω κάτι μαζί του. Αυτός μετά ήρθε προς τα πάνω μου, προσπάθησε να με αγκαλιάσει και εγώ τον έσπρωξα για να τον απωθήσω. Αυτός επέμενε και προσπάθησε ξανά να με αγκαλιάσει και μου είπε: «Άτε ρε αγάπη μου». Τον έσπρωξα ξανά αλλά αυτός δεν καταλάβαινε. Μετά έπιασα ένα μαχαίρι από το τραπέζι για να τον φοβητισιάσω και μόλις έκανα την κίνηση για να τον φοβερίσω, άγγιξα με το μαχαίρι καταλάθος τον ώμο του. Μετά που τον άγγιξα, δεν του το έμπηξα, ο [REDACTED] είδα ότι αιμορραγούσε. Φοβήθηκα πάρα πολύ και αμέσως πέταξα το μαχαίρι στο έδαφος και έφυγα τρέχοντας. Πήγα στην πλατεία τη Αγίας Νάπας γιατί δεν ήμουν καλά και έμεινα εκεί μέχρι την επόμενη ημέρα που έφυγα και πήγα στα κατεχόμενα.»

Αρνήθηκε, επίσης, ότι έκλεψε το επίδικο ποσό από τον ΜΚ1 μετά τον τραυματισμό του, αναφέροντας ότι δύο μέρες πριν το επίδικο συμβάν, ο ΜΚ1 του είχε δώσει από μόνος του το ποσό των €200 ως πληρωμή για τις δουλειές που ο Κατηγορούμενος είχε κάνει στο σπίτι του.

Σημειώνω, στο σημείο αυτό, ότι όπως προκύπτει από τη μαρτυρία τόσο του ΜΚ1 όσο και του Κατηγορούμενου, πριν το επίδικο περιστατικό συνυπήρχαν αρμονικά και συνεργάζονταν, με τον Κατηγορούμενο να διαμένει, μάλιστα, κατά διαστήματα και στην οικία του ΜΚ1 στην οποία εκτελούσε εργασίες έναντι πληρωμής. Όπως δε αμφότεροι ανέφεραν, για τις εργασίες του Κατηγορούμενου, ο ΜΚ1 κατέβαλλε σ' αυτόν διάφορα χρηματικά ποσά, όποτε το ζητούσε ο Κατηγορούμενος.

Έχοντας, λοιπόν, παραθέσει την ουσία των εκδοχών που προωθήθηκαν κατά την ακρόαση από τις δύο πλευρές και επανερχόμενος στη μαρτυρία του MK1, σημειώνω, καταρχάς, ότι στο πλαίσιο της κυρίως εξέτασης του ανέφερε ότι είχε στην κατοχή του το ποσό των €450 διότι αυτό αποτελούσε το επίδομα το οποίο του είχε καταβληθεί και το κρατούσε πάνω του. Παρά ταύτα, κατά την αντεξέταση του, προέκυψε ότι το μηνιαίο επίδομα του καταβάλλεται κάθε 16^η ημέρα του μήνα, ενώ ανέφερε ότι στο ενδιάμεσο, δηλαδή μεταξύ 16/10/2023 – 4/11/2023 είχε ξοδέψει μέρος του, τόσο για σκοπούς αγοράς καυσίμων για το όχημα του, ποσό το οποίο προσδιόρισε στα €70 με €80, όσο και για πληρωμές στις οποίες προέβη προς τον Κατηγορούμενο για τις δουλειές που έκανε στο σπίτι του. Το δε επίδομα του, ανέρχεται στο ποσό των €480 μηνιαίως και ξοδεύει το σύνολο του κάθε μήνα. Πέραν του εν λόγω επιδόματος, ανέφερε ότι δεν έχει οποιαδήποτε άλλη εισοδηματική πηγή, ούτε οποιαδήποτε περιουσία.

Σημειώνω, περαιτέρω, ότι σύμφωνα με την κατάθεση του αλλά και τη μαρτυρία του ενώπιον μου, ο MK1 ανέφερε ότι κατά τον επίδικο χρόνο ξάπλωνε στο κρεβάτι του οπότε και αντιλήφθηκε θόρυβο στην κουζίνα στην οποία μετέβη όπου και εντόπισε τον Κατηγορούμενο.

Η πιο πάνω αναφορά του MK1, ότι δηλαδή ξάπλωνε, δεν συνάδει με την ταυτόχρονη θέση του ότι είχε στην τσέπη του κατά τον επίδικο χρόνο που μετέβη στην κουζίνα, το χρηματικό ποσό των €450. Η δε αναφορά του ότι πληρώνεται στα μέσα κάθε μήνα €480 και κατά την επίδικη ημερομηνία είχε στην κατοχή του €450, αποδεχόμενος ταυτόχρονα ότι το ποσό δεν επαρκεί για της ανάγκες του, καθώς και ότι προέβη σε έξοδα στο ενδιάμεσο, καθιστά τη μαρτυρία του, αναφορικά με την κλοπή από την τσέπη του του επίδικου ή οποιουδήποτε ποσού, ακροσφαλή κατά τρόπο ώστε να μην μπορώ να βασιστώ σ' αυτή για σκοπούς εξαγωγής οποιουδήποτε σχετικού ευρήματος.

Ο δε Κατηγορούμενος, στο πλαίσιο της μαρτυρίας του αναίρεσε τους λόγους που οδήγησαν στη φυγή του από το μέρος μετά τον τραυματισμό του MK1, αφού ενώ στην κατάθεση του ανέφερε ότι φοβήθηκε και έφυγε, κατά την ακρόαση επιχείρησε να παρουσιάσει την εικόνα ότι ο MK1 ήταν καλά στην υγεία του, ισχυρισμός ο οποίος αντιστρατεύεται τόσο τα όσα δήλωσε αρχικά, όσο και την πραγματική μαρτυρία που τέθηκε ενώπιον μου με τη μορφή της δέσμης φωτογραφιών *Τεκμήριο 2* από τις οποίες

συνάγεται ότι υπήρξε αρκετή αιμορραγία του ΜΚ1 σε αριθμό δωματίων αλλά και στην αυλή της οικίας του.

Περαιτέρω, η όλη εκδοχή του Κατηγορούμενου, ότι δηλαδή κάθισαν με τον ΜΚ1 στο τραπέζι και έφαγαν, επίσης αντιμάχεται της πραγματικής μαρτυρίας που παρουσιάστηκε, αφού οι φωτογραφίες *Τεκμήριο 2* δεν υποστηρίζουν τη θέση του αυτή. Συγκεκριμένα, δεν εντοπίζονται στις φωτογραφίες που απεικονίζουν την κουζίνα και το τραπέζι της, ούτε καφέδες, ούτε καρπούζι, ούτε χαλούμι. Το δε τραπέζι της κουζίνας, φαίνεται να είναι περιποιημένο και σε καμία περίπτωση δεν προκύπτει ότι είχε χρησιμοποιηθεί λίγο πριν το περιστατικό. Σημειώνω δε, παράλληλα, ότι σύμφωνα με την μαρτυρία της ΜΚ3, η οποία έγινε αποδεκτή, η σκηνή αποκλείστηκε από τη στιγμή που κατέφθασαν οι αστυνομικές αρχές στο μέρος. Δεν τίθεται, συνεπώς, οποιοδήποτε ζήτημα επέμβασης τρίτου προσώπου επί της σκηνής.

Αναφορικά με το ζήτημα του επιθετικού οργάνου, σημειώνω τα εξής. Παρά την αρχική περιγραφή του μαχαιριού στην κατάθεση του, ο ΜΚ1 τόσο κατά την κυρίως εξέταση, όσο και κατά την αντεξέταση του, αδυνατούσε να προσδιορίσει κατά πόσο το εν λόγω μαχαίρι προήλθε από την κουζίνα του, αλλά και τί το έκανε ο Κατηγορούμενος μετά την πρόκληση του τραυματισμού, προβάλλοντας, επίσης, ότι δεν είχε τέτοιο μαχαίρι στην κουζίνα του. Ταυτόχρονα, ούτε και η μαρτυρία του Κατηγορούμενου σε σχέση με το επίδικο μαχαίρι μπορεί να γίνει αποδεκτή. Τούτο διότι, παρά την παραδοχή του ότι όντως προκάλεσε τον τραυματισμό του ΜΚ1 με μαχαίρι, η θέση του ότι αμέσως μετά τον τραυματισμό έριξε το μαχαίρι στο πάτωμα της κουζίνας και αποχώρησε από το μέρος δεν υποστηρίζεται από οποιαδήποτε μαρτυρία, αφού κανένα μαχαίρι δεν εντοπίστηκε από τις αστυνομικές αρχές είτε στην κουζίνα, είτε στον περιβάλλοντα χώρο της επίδικης οικίας κατόπιν διεξαγωγής εξετάσεων στη σκηνή.

Στη βάση των πιο διαπιστώσεων μου, καταλήγω ότι, ούτε η μαρτυρία του ΜΚ1, αλλά ούτε και η μαρτυρία του Κατηγορούμενου αναφορικά με τα ουσιώδη επίδικα γεγονότα μπορούν να γίνουν αποδεκτές και απορρίπτονται και το εύρημα στο οποίο δύναμαι να προβώ αναφορικά με τα επίδικα γεγονότα είναι ότι κατά τις βραδινές ώρες της 4^{ης}/11/2023 στην επίδικη οικία στην Αγία Νάπα, ως αποτέλεσμα περιστατικού που έλαβε χώρα μεταξύ του ΜΚ1 και του Κατηγορούμενου, ο τελευταίος τραυμάτισε τον

πρώτο προκαλώντας του θλαστικό τραύμα στην εξωτερική πλευρά του δεξιού του βραχίονα με μαχαίρι και ακολούθως αποχώρησε από το μέρος.

Των πιο πάνω λεχθέντων, στρέφομαι στη νομική πτυχή που διέπει τα υπό εξέταση αδικήματα και σημειώνω τα εξής.

Το βάρος απόδειξης των συστατικών στοιχείων των αδικημάτων των κατηγοριών που προσάπτονται στον Κατηγορούμενο το φέρει η Κατηγορούσα Αρχή, η οποία βαρύνεται με την υποχρέωση απόδειξης τους, με αποδεκτή μαρτυρία, πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας (βλ. μεταξύ άλλων, *Charitonos v. The Republic* (1971) 2 CLR 40, *Λοΐζου v. Αστυνομίας* (1989) 2 ΑΑΔ 363 και *Ανδρονίκου v. Δημοκρατίας* (2008) 2 ΑΑΔ 486).

Αναφορικά με την 1^η κατηγορία σημειώνω ότι προσάπτεται στον Κατηγορούμενο ότι έκλεψε από τον ΜΚ1 το ποσό των €450 αφού χρησιμοποίησε εναντίον του πραγματική βία, κατά παράβαση των **άρθρων 282 και 283 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154** τα οποία προνοούν τα εξής:

Άρθρο 282, Κεφ. 154:

«Όποιος κλέβει κάτι και κατά ή αμέσως πριν ή αμέσως μετά το χρόνο της κλοπής, χρησιμοποιεί ή απειλεί να χρησιμοποιήσει πραγματική βία εναντίον οποιουδήποτε προσώπου ή περιουσίας, με σκοπό απόκτησης ή κατακράτησης εκείνου που εκλάπηκε ή με σκοπό αποτροπής ή εξουδετέρωσης αντίστασης που προβάλλεται εναντίον της κλοπής ή κατακράτησης αυτού, είναι ένοχος του κακούργηματος της ληστείας.»

Άρθρο 283, Κεφ. 154:

«Όποιος διαπράττει το ποινικό αδίκημα της ληστείας υπόκειται σε φυλάκιση δεκατεσσάρων χρόνων. Αν ο υπαίτιος είναι οπλισμένος με επικίνδυνο ή επιθετικό όπλο ή όργανο ή συνοδεύεται από ένα ή περισσότερα πρόσωπα ή αν κατά ή αμέσως πριν ή αμέσως μετά το χρόνο της ληστείας, τραυματίσει, κτυπήσει, πλήξει ή χρησιμοποιήσει οποιαδήποτε άλλη μορφή σωματικής βίας εναντίον άλλου, αυτός υπόκειται στην ποινή της φυλάκισης διά βίου.»

Επανερχόμενος στα γεγονότα για τα οποία προέβηκα σε σχετικά ευρήματα ανωτέρω και λαμβανομένης υπόψη της κρίσης μου επί της αξιοπιστίας των μαρτύρων και

ειδικότερα του ΜΚ1, κρίνω ότι δεν έχει προσκομισθεί αξιόπιστη μαρτυρία σε σχέση με την αποστέριση από τον Κατηγορούμενο οποιασδήποτε περιουσίας του ΜΚ1. Αποτέλεσμα των ανωτέρω, είναι ότι η Κατηγορούσα Αρχή απέτυχε να αποδείξει την υπόθεση της εναντίον του Κατηγορούμενου σε σχέση με την εν λόγω κατηγορία.

Αναφορικά δε με την 4^η κατηγορία και δη το αδίκημα της μεταφοράς και κατοχής επιθετικού οργάνου, κατά παράβαση των **άρθρων 2 και 3 του περί Επιθετικών Οργάνων Νόμου, Κεφ. 159**, σημειώνω ότι σύμφωνα με το **άρθρο 3(1)**:

«3.-(1) Πρόσωπο το οποίο χωρίς νόμιμη εξουσιοδότηση ή εύλογη δικαιολογία, η απόδειξη των οποίων βαρύνει αυτό, έχει μαζί του σε οποιοδήποτε δημόσιο χώρο οποιοδήποτε επιθετικό όπλο είναι ένοχο αδικήματος, και υπόκειται σε περίπτωση καταδίκης σε φυλάκιση για περίοδο που δεν υπερβαίνει τα δύο έτη ή σε πρόστιμο που δεν υπερβαίνει τις χίλιες πεντακόσιες λίρες ή και στις δύο αυτές ποινές της φυλάκισης και του προστίμου.»

Ως προς την ερμηνεία του δημόσιου χώρου, παραπέμπω στο **άρθρο 2 του Κεφ. 159** σύμφωνα με το οποίο: «*“δημόσιος χώρος” περιλαμβάνει οποιοδήποτε αυτοκινητόδρομο και οποιαδήποτε άλλα υποστατικά ή τόπο στον οποίο κατά τον ουσιώδη χρόνο το κοινό έχει ή του επιτρέπεται να έχει πρόσβαση, είτε με πληρωμή είτε με άλλο τρόπο.»*

Αναφορικά με την εν λόγω κατηγορία, σημειώνω ότι ο μεν ΜΚ1 ανέφερε ότι δεν γνωρίζει τι έκανε ο Κατηγορούμενος με το μαχαίρι μετά που τον τραυμάτισε, ο δε Κατηγορούμενος ισχυρίστηκε ότι το έριξε στο πάτωμα της κουζίνας και αποχώρησε, ισχυρισμός ο οποίος δεν έγινε αποδεκτός για τους λόγους που αναφέρονται ανωτέρω. Κατά την έρευνα δε που ακολούθησε από τις αστυνομικές αρχές, δεν εντοπίστηκε το επίδικο επιθετικό όργανο. Έπεται, ότι ελλείπει μαρτυρία ότι ο Κατηγορούμενος είτε μετέφερε, είτε κατείχε το επίδικο μαχαίρι σε δημόσιο χώρο όπως αυτός προσδιορίζεται βάσει της ερμηνείας του **Κεφ. 159**.

Οποιαδήποτε δε τυχόν κατάληξη μου ότι ως αποτέλεσμα του μη εντοπισμού του μαχαιριού και της φυγής του Κατηγορούμενου από το μέρος, συνεπάγεται ότι ο τελευταίος κατείχε και μετέφερε το μαχαίρι σε χώρο πέραν της οικίας του ΜΚ1, δηλαδή σε δημόσιο χώρο, θα αποτελούσε υπόθεση και εικασία από πλευράς του Δικαστηρίου. Όπως εξάλλου έχει πάγια Νομολογηθεί, δεν επιτρέπονται υποθέσεις ή εικασίες από το

Δικαστήριο ως προς τα γεγονότα, όσο εύλογες και αν είναι αυτές (βλ. **Σωτηριάδης ν. Αστυνομίας (1991) 2 ΑΑΔ 482**).

Για τους λόγους που προσπάθησα να εξηγήσω ανωτέρω, κρίνω ότι η Κατηγορούσα Αρχή απέτυχε να αποδείξει την υπόθεση της εναντίον του Κατηγορούμενου αναφορικά με τις κατηγορίες 1 και 4.

Ο Κατηγορούμενος, συνεπώς, αθωώνεται και απαλλάσσεται από την **1^η** και την **4^η** κατηγορία.

(Υπ.)

 Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής